

خبر

دستگیری باند واردکنندگان خودروهای لوکس

● وزیر صنعت، معدن و تجارت با انتشار متنی در توئیتر، از دستگیری م. آ و اعتراضات وی درخصوص فساد زنجیره‌ای بالغ بر واردات ۷۱۸دستگاه خودروی لوکس خبر داد. به گزارش مهر، محمد شریعتمداری با انتشار خبری در توئیتر نوشت: پیرو دستور دکتر روحانی درباره گزارش ارسال‌شده اینجانب، ناجا از دستگیری م. آ در خوزستان و اعتراضات مؤثر وی از شبکه فساد خبر داده است.

دلیل سقوط «هواپیمای ATR تهران – یاسوج» اعلام شد

● مدیرکل دفتر بررسی سوانح سازمان هواپیمایی کشوری با اعلام دلیل سقوط هواپیمای ATR گفت: اشتباهات مکرر و متعدد خلبان هواپیما عامل اصلی سانحه پرواز تهران – یاسوج بوده است. به گزارش تسنیم، حسن رضایی‌فر اظهار کرد: تقرب و اقدام به فرود در یاسوج در هوای بد به دلیل سقف پایین ابر، برخلاف دستورالعمل شرکت، کاهش ارتفاع غیرمجاز از کمترین ارتفاع ایمنی مسیر پروازی W14، مدیریت نامناسب در کابین خلبان CRM، عدم رعایت رویه رعبه جبران واماندگی و stall هواپیما و عدم اجرای چک‌لیست‌ها در زمان تقرب از جمله دلایل این سانحه بوده است.

خبر ویژه

حمایت جدی از خودروسازان در شرایط بحرانی و تحریم‌ها

● مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا هم‌زمان با برگزاری هفدهمین نمایشگاه بین‌المللی خودرو در شیراز از شرکت صنعتی اخشان بازدید کرد. براساس این گزارش، محسن جهرودی در بازدید از مراحل تولید و مونتاژ مجموعه کامل کمربند خودروهای سواری این واحد صنعتی، بر لزوم انتقال دانش روز و تجهیزات پیشرفته تأکید و ابراز امیدواری کرد که قطعه‌سازان بتوانند با عبور از مشکلات و بحران‌های موجود در کشور همچنان چراغ این صنعت مهم را روشن نگه دارند. او همچنین حمایت دولت و مجلس از خودروسازان در شرایط بحرانی و تحریم‌های دشمنان را موجب رونق بازار خرید و فروش محصولات داخلی و عاملی برای افزایش فرایند تولید قطعه‌سازان و گسترش هرچه‌بهر اشتغال‌زایی در این منطقه و سطح کشور دانست.

ادامه از صفحه ۴

پاسخ یک اقتصاددان به سؤال آقای قرائتی

... در پشتیبانی‌های خود از افراد، توانایی‌ها را در نظر نمی‌گیرند و بیشتر به تبعیت‌کردن، صاحب‌نظرنبودن؛ و آورده‌های نقدی توجه دارند؛ اینها همه نشان از عمق آسیب‌دیدگی و اضمحلال توسعه‌یافتگی دارد. جناب استاد اقتصاددانان متعهد جایی نرفته‌اند، همین‌جا با مردم و درون آنها هستند. همان‌طور که در طول پرورش خویش، نونک یکپاک جبهه‌های دفاع مقدس نیز بودند و برای جامعه از جان مایه گذاشتند و تا مرز شهادت رفتند؛ اما بعد از آن برهه، جایی که اقتصاد پرپیمان بود را به دست اینها نداده‌اند، مگر حوزه‌های پرزحمت، ارزان و کارگری آن را! آیا اکثریت سفارتخانه‌های اروپایی، بانک‌ها، بیمه، پالایشگاه و کلا صنایع بزرگ، وزارت، وکالت، استان‌ها و... به متخصص جبهه‌رفته سپرده شده است؟! مگر در تصدی مدیریت‌های آن حوزه‌ها مینا علم و تعهد بوده است؟! آیا نظام بانکی اطلاعاتی از سرمایه‌های انسانی خود در سطح ملی، بدون دخالت روابط، دارد؟ کافی است مروری بر سوابق متصدیان مسندهای مهم حداقل در ۳۰ سال گذشته که نظام جا افتاده است، داشته باشید. سؤال کردید: چرا مطالعات داشگاه‌ها، فرضا پایان‌نامه‌های دانشجویان ما، به درد جامعه نمی‌خورد؟ بسیاری از اینها کاربردی و پرفایده هستند، اما پیرسید که چرا در کتابخانه محصور می‌مانند؟ ما که آنها را می‌خوانیم، چرا مدعیان حاکمیت نمی‌خوانند؟! چرا بعضی از همین محارم، پایان‌نامه‌های خود را خریداری می‌کنند و باوجود کم‌سوادی به تصدی امور می‌نشینند؟! چرا بنگاه‌های تولید مقاله و رساله‌زدی، رصم نمی‌شوند؟! حتی خانه‌های فساد نیز زها شده‌اند، بیشتر به شناسایی آسیب‌های سیاسی رو آورده‌ایم تا فرهنگی و اعتقادی که انواع رفتارهای غلط ما از آن نشئت می‌گیرد. ببینید بی‌تفاوتی به مشکلات مردم و فساد تا کجا که نرفته است! جناب استاد، چرا زمانی که اقتصاد ایران سرما خورده بود و تب و لرز داشت، این سؤال را پیش نکشیدید؟ حالا که سرطان بدخیم گرفته است، یاد ما کاردید؟! حالا که نسل انقلاب‌کرده و جبهه‌رفته در شرف بازنشتگی است، چرا؟! به‌قول شاعر شهیر معاصر، جناب شهربار: آمدی جانم به قربانت ولسی حالا چرا؟! بی‌وفا حالا که من افتاده‌ام از چرا؟! نوش‌دارویی و بعد از مرگ سهراب آمدی/ سنگدل این روزتر می‌خواستی، حالا چرا؟

شرق؛ رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای اسلامی شهر تهران، چندی پیش با موضوع‌گیری در برابر حسن روحانی، رئیس‌جمهور، در قیاسی «طرح‌امید» برای نوسازی بافت‌های فرسوده را که زیرمجموعه‌ای از طرح جامع بازآفرینی شهری است، «مسکن مهر داخل شهر» نامید. محمد سالاری بر این اساس مدعی شد: «من اعلام می‌کنم همه ما کارشناسان و شهرسازان باید مقابل این رویکرد آقای رئیس‌جمهور که می‌خواهند از گستردگی بیش از حد بافت‌های فرسوده برای رونق ساخت‌وساز استفاده کنند، بایستیم». او بر مغایرت سندهای بالادستی با توسعه محله‌محور نیز تأکید کرد. سالاری با بیان اینکه دولت قصد دارد مدل کیی‌برداری‌شده از ترکیه را پیاده‌سازی و بافت‌های فرسوده را به مناطق انبوه‌سازی بدل کند، ابراز امیدواری کرد کارشناسان بتوانند رئیس‌جمهور را قانع کنند این مدل را پیاده‌سازی نکنند. این گفته‌ها در حالی مطرح شده است که مجید روستا، عضو هیئت‌مدیره شرکت مادر تخصصی عمران و بهسازی شهری ایران، در گفت‌وگو با «شرق»، با خلاف واقع خواندن آنچه این عضو شورای شهر مطرح کرده است، قیاس طرح امید با مسکن مهر را قیاسی مع‌الفارق خواند. او تأکید دارد که ایس دو طرح، هیچ شباهتی به هم ندارند و مشخص نیست بیان چنین نقدی، با چه هدفی صورت گرفته است.

❧ **یکی از اعضای شورای شهر اشاره کرده که «طرح مسکن امید» همان «طرح مسکن مهر داخل شهر» است. نظر شما در این باره چیست؟**

بحث نوسازی و بهسازی بافت‌های فرسوده در کشور، سابقه‌ای طولانی دارد؛ اما از آنجایی که هیچ‌وقت یک نگاه و رویکرد واحد در قالب سیاست‌گذاری ملی و برنامه اجرایی و عملیاتی مطرح نبوده تا سهم و نقش همه ذی‌مخلان و ذی‌نفعان در آن دیده شود، هیچ‌گاه کارساز نبوده است. این موضوع از سال ۱۳۹۲ با توجه به تصویب سند ملی راهبردی احیا، بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری که به استاد ماده ۱۶ قانون ساماندهی در کشور تکلیف شده، عملیاتی شد. بر این اساس، برنامه جامع بازآفرینی شهری کشور در افق ۱۴۰۰ به استاد بند الف ماده ۵۹ قانون برنامه ششم در ۱۹/۱۱/۹۶ به تصویب هیئت محترم وزیران رسید. هدف این برنامه ملی، هماهنگی و هم‌راستایی تمام ظرفیت‌ها، منابع و امکانات بخش‌های دولتی، نهادهای عمومی مثل شهرداری‌ها، بخش‌های خصوصی و مردم برای بهبود زندگی مردم در این محلات با رویکرد اجتماعی و نرم‌افزاری است. این برنامه ملی، چهار بخش اصلی دارد و در مجموع به ۹ بخش فرعی تقسیم می‌شود. نخست، بخش مسکن که ۳۰ درصد مسئله برنامه جامع بازآفرینی به این بحث اختصاص پیدا کرده که طرح امید مربوط به این قسمت از برنامه جامع بازآفرینی است. بخش دیگر توجه به خدمات روبنایی و سرانه‌های شهری، امکانات آموزشی، بهداشتی، خدماتی و تفریحی است. بخش مربوط به خدمات زیربنایی، آب و فاضلاب و... است. بخش اصلی این کار نیز توجه به برنامه‌های توانمندسازی و ظرفیت‌سازی اجتماعی در کشور است. این مقدمه را گفتم چون قرار شد در قالب برنامه جامع بازآفرینی، دولت به استاد بند الف ماده ۵۹، سالانه ۲۲۰ محله را در دستور کار قرار دهد.

❧ **درهرحال این تصور وجود دارد که نوسازی بافت‌های فرسوده، پای انبوه‌سازان را باز می‌کند و دوباره همان اشتباهاتی که در مسکن مهر افتاد، رخ می‌دهد...**

درحال حاضر چند تصور اشتباه درباره این برنامه در کشور وجود دارد؛ اول اینکه تصور می‌کنند دولت باید همه کارها را در یک سال اسطحی، توسعه خدمات و فضاهای سپس وارد محلات دیگر شود. به همین دلیل، از وزارت مسکن و دولت می‌پرسند با وجود گذشت یک سال از برنامه ششم، تکلیف ۲۲۰ محله چه شد؟ دولت یک سال است ابزارهای قانونی و ظرفیت‌ها و نهادهایی ار که برای طرح بازآفرینی نیاز است، فراهم کرده است. سازمان یا این مسئله، دولت در ۲۲ محله بالغ بر دوهزار و ۹۰۰ میلیارد ریال در قالب ۳۷۰ پروژه در ۸۱ شهر کشور هزینه کرده است. بخش مسکن نیاز به ابزارهای مالی و مکانیسم‌های قانونی و نهادهای جدید داشته که درحال حاضر سه بخش برنامه در حال انجام است. نکته بعدی اینکه ورود به هر محله، پروسه ۱۲ تا ۱۴ ساله‌ای نیاز دارد که محله بتواند به متوسط شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی، کارکردی، زیرساخت‌های شهری و... برسد. سالانه ۲۲۰ محله وارد برنامه بازآفرینی می‌شود. اینها تصورات اشتاهی است که متأسفانه در جامعه در قبال این موضوع وجود دارد و افراد زیادی هم از این نظر به این مسئله انتقاد دارند؛ درصورتی‌که مسئله بازآفرینی شهری در کشور کار آغاز شده است.

درباره بخش مسکن به‌عنوان طرح امید که در برنامه بازآفرینی شهری کشور وزنی ۳۰ درصدی دارد، اقدامات و خدمات روبنایی و زیربنایی در کشور از سال گذشته آغاز شده است. در کارگروه ریاست‌جمهوری که وزارت مسکن، وزارت کشور و شهرداری تهران و نمایندگان بخش خصوصی عضوان هستند و در جلساتی که برگزار شد، به این موضوع از ابعاد متفاوتی توجه شد و دولت در تاریخ ۱۳/۳/۹۳ یک مصوبه ۲۲بندی را برای تحقق این برنامه بازآفرینی کرد و با تأکید بیشتری بر طرح امید، آن را در دستور کار قرار داد. در این برنامه که دولت در دستور کار خودش قرار داد، پنج موضوع مهم مطرح شده است؛ یکی بحث ورود توسعه‌گران و نحوه ورودشان و ابزارهای حمایتی نسبت به نهادی به نام نهاد توسعه‌گر بود که این نهادها حقوقی‌اند و بخش خصوصی‌اند. دستورالعمل موضوع توسعه‌گران هم تصویب شد. نکته دوم کاهش سود تسهیلات مسکن یکم از هشت درصد به شش درصد در بافت‌های هدف بازآفرینی شهری بود و علاوه‌بر کاهش نرخ سود تسهیلات، قید خانه اولی هم برای خرید مسکن در بافت‌ها فرسوده در راستای هدف بازآفرینی

اقتصاد

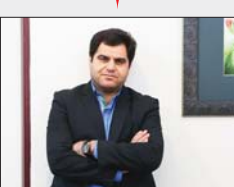
عسل، ایستاد

وقتی «طرح امید» در بافت فرسوده با «مسکن مهر» قیاس می‌شود

دلواپسی اشتباهی

حذف شد. علت این تصمیم حمایت از تولید مسکن در بافت‌های فرسوده است؛ در واقع سعی کردیم یکی از دلایلی را که بخش خصوصی در بی‌ رغبتی برای ورود به این بافت‌ها دارد، برطرف کنیم. به‌هرحال مسکنی که تولید می‌شود، شاید خیلی زود در بازار به فروش نرسد؛ بنابراین این تصمیم دولت، بخش خصوصی را برای ساخت‌وساز در این بافت‌ها ترغیب می‌کند تا تولیدکنندگان بتوانند در این بافت‌ها محصولاتشان را هرچه سریع‌تر عرضه کنند و منابع هزینه‌کردشان را به دست بیاورند. موضوع سوم در تصویب‌نامه دولت، اجرای ماده شش قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن بود که براساس بند یک ماده ۴۳ آیین‌نامه اجرایی قانون، تمامی دستگاه‌های دولتی و شرکت‌های دولتی که صد درصد سهامشان مربوط به دولت است، هر مقدار اراضی را که در محدوده هدف بازآفرینی شهری دارند، باید به‌عنوان اراضی پشتیبان بازآفرینی شهری در ارتباط با خدمات زیرساختی یا مسکن در اختیار وزارت مسکن قرار دهند که در مصوبه اخیر دولت علاوه‌بر محدوده، بر محدوده بلافاصل هم تأکید شد و بنیاد مسکن وزارت مسکن، سازمان ثبت اسناد املاک کشور، وزارت اقتصاد و دارایی مکلف شدند نسبت به شناسایی اراضی تلاش کنند.

نکته

جمعیتی بالغ بر ۱۱ میلیون نفر در بافت‌های فرسوده زندگی می‌کنند، ۵۴ هزار هکتار سکونتگاه غیررسمی در کشور داریم و حدود ۳۰ هزار هکتار بافت تاریخی در کشور است

در خیلی از شهرهای شمالی کشور به دلیل محدودیت زمین صرف مسکن مهر شد، اما در طرح امید، بدون اینکه یک متر به محدوده شهری اضافه کنیم و محیط زیست شهری را تهدید کنیم، از طریق ظرفیت توسعه درون‌شهری بافت‌ها را نوسازی می‌کنیم.

❧ **در طرح مسکن مهر، پیمانکاران یا همان انبوه‌سازان طرف مقابل دولت بودند. در این طرح نیز چنین است؟**

یکی از تفاوت‌های جدی این است که دولت خودش را با سازنده درگیر نمی‌کند. در مورد مسکن مهر، تعاونی‌ها با دولت مشکل جدی دارند. سازندگان و پیمانکاران مطالبات و مشکلات جدی با دولت دارند. اما در بافت فرسوده، دولت ابزارهای تشویقی را می‌آورد، یا توسعه‌گر به وکالت از مردم طرف قرارداد خواهد بود که دولت، نقش حمایتی و تأثیرگذاری اعمال می‌کند و تخفیف، تشویقات و تسهیلاتی را در نظر می‌گیرد، یا خود مردم وارد عمل می‌شوند. دولت تسهیلات ۴۰، ۵۰،

و ۳۰ میلیون تومانی در کلان‌شهرها و مراکز استان‌ها، شهرهای بالای ۲۰۰ هزار نفر و در شهرهای کمتر از ۲۰۰ هزار نفر، همچنین برای اسکان موقت دوره مشارکت مدنی در کلان‌شهرها و شهرهای بزرگ، ۲۰ میلیون تومان و در سایر شهرها ۱۵ میلیون تومان در اختیار مردم قرار می‌دهد. در این طرح دولت تولیدت ساخت مسکن پیدا نمی‌کند، بلکه در تولید مسکن شراکت می‌کند. بنابراین دولت خودش را در طولانی‌مدت درگیر این بخش نمی‌کند، در صورتی که در مورد مسکن مهر هنوز مسائل و مشکلاتی متوجه دولت است. در واقع الان دولت مخاطب مشکلات مسکن مهر است. نکته بعد وجود خدمات و زیرساخت‌های موجود است. در مسکن مهر ۱۱ هزار میلیارد تومان اعتبارات منابع برای توسعه و تقویت خدمات روبنایی و زیربنایی نیاز داریم.

مدرسه، مسجد، درمانگاه، مراکز خرید و... درصورتی‌که در بافت‌های فرسوده حداقل نیازهای سرانه‌های شهری، زیرساخت‌های شهری، شبکه‌های آب، برق و فاضلاب در این بافت‌ها موجود است که البته باید تقویت و اصلاح شوند. از طرف دیگر در بافت‌های فرسوده، هدف‌گذاری روی مردمی است که در این محلات زندگی می‌کنند و دولت مردم را جابه‌جا نمی‌کند؛ یعنی واحد نمی‌سازید که افراد را با فرهنگ‌ها و سطح درآمد متفاوت کنار هم قرار دهید. اینجا در بحث نوسازی در بافت‌های پایین‌شهری با جمعیت ساکنی روبه‌رو هستید که سال‌ها زندگی کرده‌اند، سازمان و شبکه اجتماعی دارند، فرصت‌های اجتماعی زیادی در این بافت‌ها خلق کرده‌اند و مشکلات فرهنگی مسکن مهر تکرار نمی‌شود.

❧ **آیا آقای سالاری، عضو شورای شهر، نسبت به این طرح آگاهی ندانند یا تعمداً در کار است؟**

نمی‌دانم آقای سالاری از چه منظری به این موضوع پرداخته و چه هدفی داشته است، مخاطبان این طرح، نه‌تنها شهر تهران، بلکه کل ایران هستند که درحال حاضر، پنج‌میلیون و ۷۰۰ واحد مسکونی و ۱۹ میلیون نفر در این بافت‌ها زندگی می‌کنند و اساسا این محدوده صرفا مسئله مسکن ندارند، مسائل حقوقی و مالکیت دارند. سند مالکیت ندارند یا مجهول‌المالک هستند و... این‌طور نیست که تصور کنیم در شرایط خوبی می‌خواهیم بافت‌ها را نوسازی کنیم. دولت به‌عنوان مسئول تنظیم‌کننده روابط‌عمومی و تضمین‌کننده ضمانت‌های اجرایی، وظیفه‌اش این است که سازوکار قانونی را برای رفع این مسائل در پیش بگیرد. در شهر تهران هیچ دلیل و منطقی ایجاب نمی‌کند که مسئله بافت‌ها در تهران که ۱۴ هزار هکتار را شامل می‌شود و سه‌هزار هکتار از آنها ضرورت بازسازی دارند، نادیده گرفته شود، زیرا عوارض بدی را در پیش خواهد داشت. برآوردی داریم درصورتی‌که فضاه‌ها و ظرفیت‌های موجود شهر بازسازی، نوسازی و احیا شوند، با کاهش ۳۰ تا ۳۵ درصدی هزینه‌های خدمات‌رسانی مدیریت شهری مواجهیم. تعجب می‌کنم که دوستان چرا به این موضوعات توجه نمی‌کنند.

❧ **پس نگاهی که عضو شورای شهر تهران دارد، نوعی سیاسی‌کاری است؟**

فکر نمی‌کنم رویکردها و نگاه‌هایی از این دست، منطقی و معقول باشند. آینده ایران و نظام توسعه شهری، به مسئله بازتنظیم سیاست‌های توسعه شهری کشور نیاز دارند. من بشخصه احساس می‌کنم این مؤلفه‌های نوسازی و بهسازی بافت‌های فرسوده و شهری طرح امید، یک فرصت ملی است که در کشور در دستور کار قرار گرفته و برای همه مدیران شهری فرصت خوبی است. ببینید میزان هدررفت آب که در کشور بحران است، به دلیل فرسودگی شبکه‌های آبرسانی در این بافت‌ها چقدر است. مسائل بهداشتی به دلیل فرسودگی یا نبود شبکه‌های آب و فاضلاب در این محدوده‌ها چقدر است؟ در نوسازی‌های شهری در محلات و در بررسی‌های انجام‌شده، هزینه قیوض آب و برق خانه‌هایی که نوسازی شده‌اند حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد کاهش داشته، چون مصالح به‌روز شده و سیستم‌های جلوگیری از اتلاف هزینه احیا می‌شوند. دولت دنبال همین منافع است.

یادداشت

حرکت به سمت توسعه پایدار سیستان و بلوچستان

علی لطفی*

● اهمیت راهبردی استان سیستان و بلوچستان، اجرای طرح‌های توسعه و تأمین منابع آب را به امری اجتناب‌ناپذیر مبدل کرده است. بخش آب وزارت نیرو درحال حاضر از محل اعتبارات ملی و استانی، احداث چهار سد، ۱۱ پروژه شبکه آبیاری و زهکشی و دو طرح تأمین آب را در دست اجرا دارد. همچنین احداث ۱۴ طرح سدسازی، پنج طرح آبیاری و زهکشی و هشت طرح تأمین آب و آب‌رسانی در دست مطالعه است. این در حالی است که اکنون ۲۵ سد مخزنی، تغذیه‌ای و انحرافی و سه طرح شبکه آبیاری و زهکشی در این استان در دست بهره‌برداری است. دکتر رضا اردکانیان، وزیر نیرو، پنجشنبه با حضور در استان سیستان و بلوچستان از دو طرح مهم آبی که نقش ارزنده‌ای در سازگاری با کم‌آبی در این استان دارند، بازدید کرد. طرح اول احداث سازه کنترلی بین سد چاه‌نیمه یک به سد چاه‌نیمه سه بود. سازه کنترلی چاه‌نیمه یک به سه در راستای بهره‌برداری بهینه و ارتباط هدفمند بین مخازن چاه‌نیمه به‌منظور کاهش تبخیر و تفکیک تخصیص آب شرب و کشاورزی طراحی شده است تا در مواقع کم‌آبی مخازن که ارتباط بین دو مخزن یک و سه قطع می‌شود، بتواند ارتباط چاه‌نیمه را برقرار کند. این سازه به‌صورت کف‌بند درچه‌ها روی کانال ارتباطی بین چاه‌نیمه‌ها و به‌منظور تخلیه مخزن سه احداث می‌شود. این طرح در کنار رودخانه سیستان در حال اجراست و دارای مشخصات فنی خاک‌برداری و سنگ‌بری به عمق ۲۰ متر، به حجم تقریبی یک‌میلیون و ۶۵۰ هزارمترمکعب است. همچنین احداث کانال خاکی به طول حدود هزار و ۱۰۰ متر و عرض کف ۳۵ متر با اجرای دیوار آبنبند، پوشش کانیونی به طول ۱۸متر و ارتفاع ۱۲ متر و اجرای پایانه‌های بتونی و درچه‌های کنشویی از مهم‌ترین مشخصات این طرح است. این طرح تاکنون ۷۴ درصد پیشرفت فیزیکی داشته است.

دومین طرح احداث ایستگاه پمپاژ مرده چاه‌نیمه چهارم در سیستان بود که با ۶۷ درصد پیشرفت فیزیکی در حال اجراست. این طرح با توجه به مطالعات منابع آب و همچنین محدودیت‌های ناشی از پروتکل هیرمند و از سوی دیگر تغییرات عمده مکانیسم توزیع و مصرف آب در سطح دشت سیستان در قالب طرح آبیاری دشت سیستان، موسوم به طرح ۴۶ هزار هکتاری در دستور کار وزارت نیرو قرار گرفت و درحال حاضر در مرحله اجرا قرار دارد.

این طرح می‌تواند در تراز آب بالاتر از دریاچه بین رقوم ۴۸۰ عمل کند و پمپ‌ها وارد مدار شوند تا ۱۴۰ میلیون مترمکعب آب را که در مخزن چاه‌نیمه چهارم به‌عنوان حجم مرده باقی مانده است، به کانال خروجی مستقل این چاه‌نیمه برسانند. به این ترتیب در فصل کم‌آبی این آب به مصرف آب کشاورزی خواهد رسید و از طرفی نیز قادر است بخشی از آب مورد نیاز ایستگاه پمپاژ طرح ۴۶ هزار هکتاری دشت سیستان را تأمین کند.

این طرح شامل سه مؤلفه سازه‌ای جداگانه، سازه ترکیبی، خاکی، بتونی و فلزی است. از دیگر مشخصات فنی این طرح می‌توان ایستگاه پمپاژ با وسعت حدود ۱۸۰ مترمربع و کانال انتقال آب خروجی ایستگاه با پهناي بستر ۹ متر و طول حدود دوهزار و ۲۴۰ متر و سرریز بتونی روی کانال تقرب در بالادست محل اتصال به کانال تقرب را نام برد.

❖**مدیر کل دفتر فنی و مهندسی حوضه‌های آبریز فلات مرکزی، قره‌قوم و مرز شرقی شرکت مدیریت منابع آب ایران**

بیمه ایران؛ آرامش بی‌پایان

بیمه ایران

بیمه ایران

www.iraninsurance.ir